

کشور و ملت ایران در اواخر خرداد امسال، هدف حمله مشترک آمریکا و رژیم صهیونیستی قرار گرفت، اما این اقدام حسابشده آنان در برابر دفاع مقتدرانه ایران شکست خورد و ناچار شدند ذلیلانه درخواست ترک و توقف جنگ بکنند.

آمریکا سالها در اندیشه این حمله بود و زمینه اجتماعی آن را بررسی و آماده میکرد و عوامل داخلی او و پاره‌یی از دولتهای غربزده و طرفدار آمریکا، تلاش میکردند از راه نارضایتی مردم و با ایجاد مشکلات اقتصادی و گرانی و دشواریهای دیگر، مردم را از نظام دور و به آن بدبین سازند، اما قامت استوار و دشمن‌شکن ملت، این تلاشها را بی‌اثر ساخت و ملت ایران با وحدت و انسجام خود، آنها را مأیوس کرد و اقتدار خود را نشان داد.

ملت رشید ایران، گرچه بسبب ناآگاهی و ضعف از شناخت دقیق رجال سیاسی، بارها و با رأی مثبت خود به برخی عوامل طرفدار آمریکا، فرصت حکومت و اداره دولت را به آنها داده است - که ما بارها در همینجا نوشته‌ایم که باید برای آن چاره‌یی اندیشید- اما همین ملت وقتی به اصل نظام و حاکمیت ولایت الهی میرسد، دلیرانه می‌ایستد و از نظام دفاع میکند.

با اینهمه، باز نباید فراموش کرد که دشمن عنود ما، آمریکا و صهیونیسم، دست از آرزو و هدف خود برنخواهد داشت و تا جریان غرب‌پرستی در ارکان حکومتی کشور نفوذ دارد

و تا ناآگاهی مردم رفع نگردد و ضمانت اجرایی کافی نداشته باشد، احتمال خطر دشمنان وجود دارد.

نکته‌یی که در این ایام بر همه روشن شد، تفاوت عده‌یی از همین مردم است که شناسنامه ایرانی دارند و نان این ملت را میخورند و از امنیت و برکات این کشور بهره میبرند، اما هم در عمل و هم در اندیشه، به غرب ارادت میورزند و اهداف پست او را هدف خود میدانند؛ بویژه عده‌یی که زیر چادر دولت زیست میکنند و سعی در نفوذ و تسلط دشمنان بر این ملت و کشور دارند و بر سر شاخه نشسته و بیخ و بُن آن را میبرند. از قبح این زندگی منافقانه که بگذریم، نکته در درجه فهم و شعور عادی این افراد است که با همه ادعایی که دارند، هنوز دشمن ضد بشر ما، یعنی غرب و آمریکا را نمیشناسند و با وجود تجربه‌هایی مکرر که در جهان بدست آمده و مشاهده شده، هنوز سعادت را در خدمت آمریکا بودن میدانند و از بدعهدی او پس از تسلط بر ملتهایی مانند لیبی و افغانستان و عراق و... عبرت نمیگیرند و نمیتوانند روزی پس از سلطه خیالی آمریکا بر کشور را تصور کنند که سرباز آمریکایی در خیابان دست ناموس او را بگیرد و برباید و برای تجاوز و جنایت به صحرا برود. مطالعات روانشناختی آینده از این افراد، بیماری روانی و ضعف شخصیتی یا حتی حماقت ذاتی برخی از آنان را بر همه آشکار خواهد کرد؛ چه خوب است برخی که سرشتی بهتر دارند، زودتر بخود آیند و راه درست را برگزینند و از بدنامی در تاریخ و بدبختی رهایی یابند.